

Zbirka odločb sodne prakse

SODBA SPLOŠNEGA SODIŠČA (osmi senat)

z dne 8. februarja 2018*

„Znamka Evropske unije – Postopek za razveljavitev – Figurativna znamka Evropske unije Vieta – Resna in dejanska uporaba znamke – Odločba, sprejeta po tem, ko je Splošno sodišče prejšnjo odločbo razveljavilo – Člen 65(6) Uredbe (ES) št. 207/2009 (postal člen 72(6) Uredbe (EU) 2017/1001) – Pravnomočnost“

V zadevi T-879/16,

Sony Interactive Entertainment Europe Ltd s sedežem v Londonu (Združeno kraljestvo), ki jo zastopa S. Malynicz, QC,

tožeča stranka,

proti

Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO), ki ga zastopata J. Crespo Carrillo in D. Walicka, agenta,

tožena stranka,

druga stranka v postopku pred odborom EUIPO za pritožbe je

Marpefa, SL s sedežem v Barceloni (Španija),

zaradi tožbe zoper odločbo četrtega odbora EUIPO za pritožbe z dne 4. oktobra 2016 (zadeva R 1010/2016-4) v zvezi s postopkom za razveljavitev med družbama Sony Computer Entertainment Europe Ltd in Marpefa,

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat),

v sestavi A. M. Collins (poročevalec), predsednik, M. Kancheva, sodnica, in J. Passer, sodnik,

sodna tajnica: X. Lopez Bancalari, administratorica,

na podlagi tožbe, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 14. decembra 2016,

na podlagi odgovora na tožbo, v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložene 28. marca 2017,

na podlagi obravnave z dne 10. novembra 2017,

izreka naslednjo

* Jezik postopka: angleščina.

Sodbo

Dejansko stanje

- 1 Družba Gedelson, SA je 3. avgusta 2000 pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) vložila zahtevo za registracijo znamke Evropske unije na podlagi Uredbe Sveta (ES) št. 40/94 z dne 20. decembra 1993 o znamki Skupnosti (UL, posebna izdaja v slovenščini, poglavje 17, zvezek 1, str. 146), kakor je bila spremenjena (nadomeščena z Uredbo Sveta (ES) št. 207/2009 z dne 26. februarja 2009 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2009, L 78, str. 1), kakor je bila spremenjena in nadomeščena z Uredbo (EU) 2017/1001 Evropskega parlamenta in Sveta z dne 14. junija 2017 o blagovni znamki Evropske unije (UL 2017, L 154, str. 1)).
- 2 Znamka, za katero je bila zahtevana registracija, je figurativni znak:

- 3 Proizvodi, za katere je bila zahtevana registracija, so iz razreda 9 v smislu Nicejskega aranžmaja o mednarodni klasifikaciji blaga in storitev zaradi registracije znamk z dne 15. junija 1957, kakor je bil revidiran in spremenjen, ter ustrezajo tem opisom: „Gramofonske plošče, čistilni aparati za zvočne gramofonske plošče, sistemi zvočnikov, sistemi javnega ozvočenja, audio ojačevalniki, videokasete, magnetni trakovi, ohišja zvočnikov, video kamere (kamkorderji), osvetljeni kinematografski filmi, zgoščenke, diapozitivi, fotoaparati, računalniki, video zasloni, aparati za reprodukcijo zvoka ali slik, televizije, gramofoni“.
- 4 Sporna znamka je bila za proizvode iz točke 3 zgoraj registrirana 13. septembra 2001 pod številko 1790674.
- 5 V register EUIPO je bil 12. decembra 2002 vpisan prenos sporne znamke v korist družbe Marpefa, SL.
- 6 Registracija sporne znamke je bila 25. julija 2010 podaljšana do 3. avgusta 2020.
- 7 Tožeča stranka, Sony Interactive Entertainment Europe Ltd, je 14. novembra 2011 – takrat se je imenovala Sony Computer Entertainment Europe Ltd – na podlagi člena 51(1)(a) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 58(1)(a) Uredbe 2017/1001) za vse proizvode, za katere je bila registrirana, vložila zahtevo za razveljavitev sporne znamke. V tej zahtevi je trdila, da se ta znamka v upoštevnem obdobju petih let v Evropski uniji ni resno in dejansko uporabljala in da za neuporabo ni upravičenih razlogov.
- 8 Družba Marpefa je 21. marca 2012 v odgovoru na zahtevo za razveljavitev sporne znamke trdila, da se je sporna znamka vsaj v Španiji med 14. novembrom 2006 in 13. novembrom 2011 za vse proizvode iz točke 3 zgoraj resno in dejansko uporabljala, in predložila številne dokaze, v katerih so zlasti izraz „vieta“ ter figurativna znamka Evropske unije (prav tako sive barve):

VIETA
- 9 Oddelek za izbris je z odločbo z dne 23. avgusta 2013 zavrnil zahtevo za razveljavitev za te proizvode: „sistemi zvočnikov, sistemi javnega ozvočenja, audio ojačevalniki“ in „računalniki, video zasloni, aparati za reprodukcijo zvoka ali slik, televizije, gramofoni“. Za preostale proizvode, ki so zajeti s sporno znamko, je zahtevi za razveljavitev ugodil.

- 10 Tožeča stranka je 28. oktobra 2013 pri EUIPO vložila pritožbo za razveljavitev odločbe oddelka za izbris v delu, v katerem je bila njena zahteva za razveljavitev zavrnjena.
- 11 Drugi odbor EUIPO za pritožbe je z odločbo z dne 2. julija 2014 (v nadaljevanju: prva odločba) pritožbo zavrnil. Menil je, da je bilo z dokazi, ki jih je predložila družba Marpefa, dokazano, da se je sporna znamka v Uniji v upoštevnem obdobju za „sisteme zvočnikov, sisteme javnega ozvočenja, audio ojačevalce“ in „računalnike, video zaslone, aparate za reprodukcijo zvoka in slike, televizije in gramofone“, ki spadajo v razred 9, resno in dejansko uporabljala.
- 12 Odbor za pritožbe je v prvi odločbi navedel, prvič, da je upošteveno obdobje za presojo resne in dejanske uporabe sporne znamke trajalo od 14. novembra 2006 do vključno 13. novembra 2011. Drugič, menil je, da so bile zahteve glede kraja uporabe v obravnavanem primeru izpolnjene. Tretjič, glede trajanja uporabe je v bistvu ugotovil, da sta bili z dokazi, ki jih je predložila družba Marpefa, če se jih upošteva kot celota, dokazani „pogostost“ in „rednost“ uporabe sporne znamke v Uniji, zlasti med letoma 2008 in 2011. Četrto, glede narave uporabe je ugotovil, da sporna znamka ni bila uporabljena v obliki, s katero bi se spremenil njen razlikovalni učinek glede na obliko, za katero je bila registrirana. Petič, menil je, da iz celovite presoje dokazov izhaja, da se je sporna znamka uporabljala za proizvode, navedene zgoraj v točki 11. V tem okviru je v točki 46 obrazložitve prve odločbe zlasti poudaril, da je jasno, da so ti proizvodi „elektronski in audiovizualni sistemi, naprave in proizvodi, ki so sestavljeni iz ali so del ‚aparatorov za reprodukcijo zvoka in slike‘“, ki „imajo vsi podobno ali enako naravo in cilj in ki se ne dopolnjujejo, ampak so medsebojno povezani“ in ki „spadajo na ‚polje naravne razširitve‘“, kot je opredeljeno v sodbi Splošnega sodišča z dne 14. julija 2005, Reckitt Benckiser (Espanja)/UUNT – Aladin (ALADIN) (T-126/03, EU:T:2005:288). V točki 46 obrazložitve je dodal, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ za označitev proizvodov, katerih uporaba je bila dokazana, opredeljen dovolj „natančno in izčrpno“ in da ni nobenega upoštevnega razloga, da bi se v tej kategoriji začrtale očitne meje.
- 13 Tožeča stranka je z vlogo, ki je bila v sodnem tajništvu Splošnega sodišča vložena 19. septembra 2014 in vpisana pod opravilno številko T-690/14, vložila tožbo za razveljavitev prve odločbe. Tožeča stranka je v utemeljitev tožbe navedla tri razloge. Tretji tožbeni razlog o kršitvi načela delne uporabe iz člena 51(2) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 58(2) Uredbe 2017/1001) se je nanašal na ugotovitve odbora za pritožbe iz točke 46 obrazložitve prve odločbe. V okviru navedenega tožbenega razloga je tožeča stranka v bistvu trdila, da se varstvo sporne znamke za „aparate za reprodukcijo zvoka in slike“ nanaša na skupino proizvodov, ki je preširoka in bi jo bilo treba razdeliti na podkategorije. Na obravnavi v zgoraj navedeni zadevi je dodala, da ta kategorija ni dovolj jasno in natančno opredeljena.
- 14 Splošno sodišče je s sodbo z dne 10. decembra 2015, Sony Computer Entertainment Europe/UUNT – Marpefa (Vieta) (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), ugodilo tretjemu tožbenemu razlogu, ker naj se v nasprotju s točko 46 obrazložitve prve odločbe ne bi moglo šteti, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ opredeljen dovolj „natančno in izčrpno“. Splošno sodišče je poleg tega poudarilo, da EUIPO, ki ga je na obravnavi pozvalo, naj navede, kaj vse je zajeto s tem izrazom, ni znal podati nobenega dokončnega odgovora. Splošno sodišče je ugotovilo tudi, da se lahko z navedenim izrazom, če se ga razume v njegovem pravem in običajnem pomenu, zajame širok nabor avdiovizualne in elektronske opreme, vključno s proizvodi, za katere dokaz o resni in dejanski uporabi po mnenju oddelka za izbris ni bil predložen. Zato je Splošno sodišče v točki 69 sodbe z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), ugotovilo, da je bilo treba „[prvo] odločbo [...] v delu, v katerem je z njo odločeno, da je bil dokaz o resni in dejanski uporabi sporne znamke za ‚aparate za reprodukcijo zvoka in slike‘ predložen in je bila z njo torej zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris o zavrnitvi zahteve za razveljavitev sporne znamke za navedene naprave, [razveljaviti]“.

- 15 Točki 1 in 2 izreka sodbe z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), se glasita:
- „1. [Prva] odločba [...] se razveljavi v delu, v katerem je z njo zavrjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris o zavrnitvi zahteve za razveljavitev [sporne] znamke za ‚aparate za reprodukcijo zvoka in slike‘.
2. V preostalem se tožba zavrne.“
- 16 Predsedstvo odborov za pritožbe pri EUIPO je po sodbi z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), s sklepom z dne 6. junija 2016 zadevo vrnilo četrtemu odboru za pritožbe v ponovno odločanje pod referenčno številko R 1010/2016-4.
- 17 Četrty odbor EUIPO za pritožbe je z odločbo z dne 4. oktobra 2016 (v nadaljevanju: izpodbijana odločba) pritožbo v zadevi R 1010/2016-4 zavrnil.
- 18 Odbor za pritožbe je v izpodbijani odločbi najprej navedel, da mora po delni razveljavitvi prve odločbe s sodbo z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), najprej preučiti, ali se je sporna znamka v upoštevnem obdobju za „aparate za reprodukcijo zvoka in slike“ resno in dejansko uporabljala (točka 13 obrazložitve izpodbijane odločbe). Pojasnil je, da je bila prva odločba, kar zadeva „sisteme zvočnikov, sisteme javnega ozvočenja; audio ojačevalce, računalnike, video zaslone, televizije [in] gramofone“, pravnomočna, in da je bila torej resna in dejanska uporaba za te proizvode dokazana (točka 14 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 19 Odbor za pritožbe je nato navedel, da se izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ nanaša na naprave, ki hkrati reproducirajo zvok in sliko (točka 15 obrazložitve izpodbijane odločbe). Menil je, da je televizija sopomenka za posebno napravo za reprodukcijo zvoka in slike in da je zato treba pritožbo, ki jo je pri njem vložila tožeča stranka, zavrniti (točka 17 obrazložitve izpodbijane odločbe). Dodal je, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ „poseben izraz in [...] in sopomenka za ‚televizije‘ ter da je dovolj jasen in natančen“, in da ni del naslova razreda 9 (točka 18 obrazložitve izpodbijane odločbe).
- 20 Odbor za pritožbe je nazadnje potrdil, da v obravnavanem primeru ni več upošteveno načelo, ki se je razvilo v sodni praksi in na katero je bilo opozorjeno v točki 61 sodbe z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), v skladu s katerim v primeru znamke, ki je registrirana za eno kategorijo proizvodov ali storitev, ki je dovolj široka, da je znotraj nje mogoče razlikovati več podkategorij, ki bi se lahko upoštevale samostojno, dokaz o resni in dejanski uporabi znamke za del teh proizvodov ali storitev daje varstvo samo tisti podkategoriji ali tistim podkategorijam, ki zajemajo proizvode ali storitve, za katere se je znamka dejansko uporabljala (točka 19 obrazložitve izpodbijane odločbe).

Predlogi strank

- 21 Tožeča stranka Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- izpodbijano odločbo razveljavi;
 - EUIPO in drugi stranki pred odborom za pritožbe naloži plačilo stroškov.
- 22 EUIPO Splošnemu sodišču predlaga, naj:
- tožbo zavrne;

– tožeči stranki naloži plačilo stroškov.

Pravo

- 23 Tožeča stranka v utemeljitev tožbe navaja dva razloga. Prvi tožbeni razlog se nanaša na kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009 (postal člen 72(6) Uredbe 2017/1001). Drugi tožbeni razlog se nanaša na kršitev načela, v skladu s katerim mora prijavitelj proizvode ali storitve, za katere zahteva varstvo znamke Evropske unije, opredeliti dovolj jasno in natančno.
- 24 Tožeča stranka v zvezi s prvim tožbenim razlogom, ki se nanaša na kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009, trdi, da odbor za pritožbe pri sprejetju izpodbijane odločbe ni upošteval izreka sodbe z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), in tudi ne razlogovanja Splošnega sodišča, ki je bilo podlaga za ta izrek.
- 25 Tožeča stranka v zvezi s tem trdi, da je odbor za pritožbe napačno menil, da lahko sam ponovno obravnava pravno in dejansko vprašanje, ali je bil izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ opredeljen dovolj natančno, da je bilo izpolnjeno načelo delne uporabe, čeprav je Splošno sodišče v sodbi z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), odločilo drugače. Trdi, da je ta odločitev postala pravnomočna, ker se v okviru pritožbe zoper to sodbo ni izpodbijala. Meni, da je odbor za pritožbe zato napačno skušal utemeljiti, da je ta izraz dopusten, ker se televizija lahko šteje kot primer naprave za reprodukcijo zvoka in slike. Poleg tega naj ta utemeljitev ne bi bila pravilen odgovor na ugotovitev Splošnega sodišča, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ preširok za uporabo načela delne uporabe. Tako naj bi bilo namreč prav zato, ker je v okviru tega „generičnega“ izraza mogoče razlikovati podkategorije, ki bi se lahko upoštevale samostojno in za katere naj bi se uporabilo načelo delne uporabe.
- 26 Tožeča stranka meni, da je ugotovitev odbora za pritožbe v točki 19 izpodbijane odločbe, da načelo delne uporabe, ki ga je uporabilo Splošno sodišče, v obravnavani zadevi ni več upošteveno, še en primer kršitve člena 65(6) Uredbe št. 207/2009.
- 27 EUIPO trdi, da izpodbijana odločba pojasnjuje nekatere koncepte, zlasti dejstvo, da so „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ tiste naprave, ki izključno ali pretežno hkrati reproducirajo zvok in sliko, s čimer so izključene video kamere ali fotoaparati. Trdi tudi, da je odbor za pritožbe menil, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ sopomenka za izraz „televizije“, to je proizvod, za katerega je bila dokazana resna in dejanska uporaba sporne znamke.
- 28 EUIPO trdi, da je odbor za pritožbe ravnal v skladu s sodbo z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), pri čemer je preučil, ali je znotraj kategorije „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ mogoče razlikovati kakršne koli istovrstne podkategorije proizvodov, ki bi se lahko upoštevale samostojno. Odboru za pritožbe pa naj take podkategorije ne bi uspelo opredeliti, ker je v navedeni kategoriji samo ena vrsta proizvodov, in sicer televizije. EUIPO dodaja, da tudi tožeča stranka ni predlagala nobene podkategorije.
- 29 EUIPO dodaja, da bi se lahko z vključitvijo kinematografskih projektorjev ter DVD in video predvajalnikov – poleg televizij – v kategorijo „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ podala „alternativna razlaga“ pomena izraza „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“. Vendar meni, da te tri vrste proizvodov niso dovolj različne, da bi se z njimi lahko oblikovale enotne kategorije ali podkategorije, ki bi se lahko upoštevale samostojno. Drugače povedano, znotraj kategorije „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ naj ne bi bilo mogoče začrtati očitnih mej. Zato naj bi bila z dokazom resne in dejanske uporabe sporne znamke za televizije, kinematografske projektorje ter DVD in video predvajalnike zajeta celotna zgoraj navedena kategorija. V zvezi s tem navaja, da je odbor za pritožbe v točki 41 prve odločbe ugotovil, da je bila resna in dejanska uporaba sporne znamke dokazana za projektorje in prenosne DVD predvajalnike.

- 30 Opozoriti je treba, da je bila v sodni praksi že poudarjena pomembnost pravnomočnosti tako v pravnem redu Unije kot v nacionalnih pravnih redih. Da bi se zagotovili stabilnost prava in pravnih razmerij ter učinkovitost sojenja, je namreč pomembno, da sodnih odločb, ki so postale pravnomočne po tem, ko so bila izčrpana vsa razpoložljiva pravna sredstva, ali po tem, ko so se iztekli roki zanje, ni več mogoče izpodbijati (glej sodbo z dne 19. aprila 2012, *Artegodan/Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 86 in navedena sodna praksa).
- 31 V tem okviru je bilo razsojeno, da se pravnomočnost, prvič, nanaša zgolj na dejanska in pravna vprašanja, ki so bila dejansko ali nujno obravnavana v zadevni sodni odločbi, in drugič, ne navezuje le na izrek te odločbe, ampak tudi na njeno obrazložitev, ki je nujna podlaga njenega izreka, zato sta obrazložitev in izrek nerazdružljiva (glej sodbo z dne 19. aprila 2012, *Artegodan/Komisija*, C-221/10 P, EU:C:2012:216, točka 87 in navedena sodna praksa).
- 32 Kar zadeva proizvode iz prve odločbe, ki niso „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“, in sicer „sistemi zvočnikov“, „sistemi javnega ozvočenja“, „audio ojačevalniki“, „računalniki“, „video zasloni“, „televizije“ in „gramofoni“, je iz sodbe z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), razvidno, da je Splošno sodišče potrdilo ugotovitev odbora za pritožbe iz prve odločbe, da je bila resna in dejanska uporaba sporne znamke za navedene proizvode dokazana. Ta ugotovitev se v okviru te tožbe tudi nikakor ne izpodbija.
- 33 Glede „aparatov za reprodukcijo zvoka in slike“ iz točk od 63 do 68 sodbe z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), izhaja, da je Splošno sodišče menilo, da ta izraz ne označuje določene in omejene kategorije proizvodov, kot je trdil odbor za pritožbe v točki 46 obrazložitve prve odločbe, ampak široko kategorijo avdiovizualnih in elektronskih proizvodov. Zato je Splošno sodišče ob upoštevanju sodne prakse, navedene v točki 61 sodbe z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), v točki 68 iste sodbe ugotovilo, da resna in dejanska uporaba sporne znamke za te naprave ni bila dokazana.
- 34 Splošno sodišče je v skladu z ugotovitvami in sklepi iz točk 32 in 33 zgoraj v točki 69 sodbe z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), in v točki 1 izreka iste sodbe razsodilo, da bi bilo treba prvo odločbo razveljaviti v delu, v katerem je bila z njo zavrnjena pritožba zoper odločbo oddelka za izbris o zavrnitvi zahteve za izbris sporne znamke za „aparate za reprodukcijo zvoka in slike“.
- 35 Ker je sodba z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), zaradi nevrožitve pravnega sredstva zoper njo postala pravnomočna, je treba ugotoviti, da je pridobila naravo pravnomočno razsojene stvari. V zvezi s tem je treba pojasniti, da so bile ugotovitve Splošnega sodišča v sodbi z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), glede obsega izraza „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ in neobstoja dokaza o resni in dejanski uporabi sporne znamke za te naprave (točka 33 zgoraj) odločilne za utemeljitev točke 1 izreka navedene sodbe, s katero je bila prva odločba delno razveljavljena. Zato se nanje razteza pravnomočnost, ki velja za sodbo z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), in je zanje treba šteti, da je o njih dokončno odločeno.
- 36 Poleg tega mora EUIPO v skladu s členom 65(6) Uredbe št. 207/2009 sprejeti ukrepe, potrebne za izvršitev sodbe z dne 10. decembra 2015, *Vieta* (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950).
- 37 V skladu z ustaljeno sodno prakso sodba o razveljavitvi učinkuje *ex tunc* in zato retroaktivno iz pravnega reda odstrani razveljavljeni akt (glej sodbo z dne 25. marca 2009, *Kaul/UUNT – Bayer (ARCOL)*, T-402/07, EU:T:2009:85, točka 21 in navedena sodna praksa).
- 38 Iz te sodne prakse izhaja tudi, da mora institucija, ki je sprejela razveljavljeni akt, za zagotovitev skladnosti s sodbo o razveljavitvi in njeno polno izvršitev upoštevati ne le izrek sodbe, ampak tudi njeno obrazložitev, ki je podlaga za ta izrek, saj je pomembna za določitev natančnega pomena

razsodbe v izreku. S to obrazložitvijo je po eni strani natančno opredeljeno besedilo, ki se šteje za nezakonito, po drugi strani pa so v njej navedeni natančni razlogi za nezakonnost, ki je ugotovljena v izreku in ki jo mora zadevna institucija upoštevati pri nadomestitvi razveljavnega akta (sodbi z dne 13. aprila 2011, Safariland/UUNT – DEF-TEC Defense Technology (FIRST DEFENSE AEROSOL PEPPER PROJECTOR), T-262/09, EU:T:2011:171, točka 41, in z dne 8. junija 2017, Bundesverband Deutsche Tafel/EUIPO – Tiertafel Deutschland (Tafel), T-326/16, neobjavljena, EU:T:2017:380, točka 19).

- 39 V obravnavani zadevi je treba ugotoviti, da je odbor za pritožbe pravilno izvršil sodbo z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), pri čemer je v točki 14 izpodbijane odločbe ugotovil, da je bila prva odločba, kar zadeva „sisteme zvočnikov“, „sisteme javnega ozvočenja“, „audio ojačevalnike“, „računalnike“, „video zaslone“, „televizije“ in „gramofone“, pravnomočna in da je bila resna in dejanska uporaba sporne znamke za te proizvode torej dokazana.
- 40 Odbor za pritožbe je prav tako pravilno izvršil sodbo z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), pri čemer je v točki 13 izpodbijane odločbe ugotovil, da je moral zaradi delne razveljavitve prve odločbe, ki jo je izreklo Splošno sodišče, sprejeti novo odločbo glede „aparatur za reprodukcijo zvoka in slike“, saj je bilo treba o tem vidiku pritožbe, ki jo je pri njem vložila tožeča stranka, ponovno odločiti.
- 41 Nasprotno pa je odbor za pritožbe z izpodbijano odločbo očitno kršil sodbo z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), pri čemer je v popolnem nasprotju z ugotovitvami Splošnega sodišča, ki so postale pravnomocene (glej točko 35 zgoraj), ugotovil, da je izraz „aparati za reprodukcijo zvoka in slike“ vsebinsko jasen in natančen in zajema le eno vrsto proizvodov, in sicer televizije, in da je na podlagi tega sklenil, da je bila resna in dejanska uporaba za „aparate za reprodukcijo zvoka in slike“ dokazana. Prav tako je četrti odbor za pritožbe v popolnem nasprotju s točko 1 izreka sodbe z dne 10. decembra 2015, Vieta (T-690/14, neobjavljena, EU:T:2015:950), ki je prav tako postal pravnomocen (glej točko 35 zgoraj), zavrnil pritožbo tožeče stranke zoper odločbo oddelka za razveljavitve z dne 23. avgusta 2013 in s tem potrdil utemeljenost zavrnitve zahteve za razveljavitve sporne znamke za „aparate za reprodukcijo zvoka in slike“, kot sta odločila oddelek za razveljavitve v zgoraj navedeni odločbi in nato drugi odbor za pritožbe v prvi odločbi.
- 42 Iz tega sledi, da je treba prvemu tožbenemu razlogu, ki se nanaša na kršitev člena 65(6) Uredbe št. 207/2009, ugoditi.
- 43 Izpodbijano odločbo je torej treba razveljaviti, ne da bi bilo treba preučiti drugi tožbeni razlog.

Stroški

- 44 Na podlagi člena 134(1) Poslovnika Splošnega sodišča se neuspeli stranki na predlog naloži plačilo stroškov. Ker EUIPO s svojim predlogom ni uspel, se mu na predlog tožeče stranke naloži plačilo stroškov.

Iz teh razlogov je

SPLOŠNO SODIŠČE (osmi senat)

razsodilo:

- 1. Odločba četrtega odbora za pritožbe pri Uradu Evropske unije za intelektualno lastnino (EUIPO) z dne 4. oktobra 2016 (zadeva R 1010/2016-4) o postopku za razveljavitev med družbama Sony Computer Entertainment Europe Ltd in Marpefa, SL se razveljavi.**
- 2. EUIPO se naloži plačilo stroškov.**

Collins

Kancheva

Passer

Razglašeno na javni obravnavi v Luxembourg, 8. februarja 2018.

Podpisi